

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638257456/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

thi denne, der hyldede Hegels Sætning: »Was ist, das ist vernünftig«, holdt meest af at tage Forholdene, som de vare, bryde sig saa lidt som muligt om, hvorledes de kunde være og burde være og saae Alt fra den lysere Side. Christian derimod interesserede sig som de fleste af hans Jævnaldrende meget for Politik, saameget mere, som den af dem, han fra Drengaaarene havde sluttet sig meest til, og hvem han ganske saae op til, Knud Spørre, var en meget ivrig Politiker. Det var derfor altid en stor Glæde for den gamle Fru, naar hun saae ham komme med »Dagbladet«, som han holdt for sin egen Fornøjelse, og som han hver Dag bragte hende.

Saa satte hun sig tilrette, skjød Brillerne fast og strikkede dobbelt saa ivrigt.

»Hvorledes gaaer det med den svenske Alliance?« eller »Hvorledes gaaer det med Dannevirkes Befæstning?« var gjerne det Spørgsmaal, hvormed hun modtog ham, thi det var just den smukke Sommer, da man drømte de lykkelige Drømme, anede, at noget Stort, Afgjørende og Heldbringende laa ude i Fremtiden, da der var ligesom noget Vækkende i hele Luften.

»Ja, lad dem kun komme, disse Stortydskere,« sagde hun en Dag, da der var kommet Efterretning om, at Tydskland under Trusel af Forbundssekution forlangte en ny Indrømmelse af Danmark, »lad dem komme til Dannevirke. Det er ikke for Intet, at de har saa travlt med at omtale den i deres tydske Blade og indrømme, at den ikke er til at spøge med. Der er høje, stærke Volde og dybe Oversvømmelser og over hundrede Kanoner staae der jo alt, gode danske Kanoner fra Linieskibene, som længes efter at komme med. Min Søstersøn, som har ligget i Lejr dernede, har givet mig en rigtig god Beskrivelse af, hvor stort og fortræffeligt Alt er.«

»Og den svenske og norske Hær maa De da ikke glemme,« lagde Christian til.

»Glemme den? Nej, ligesaa lidt som de skulle glemme den, naar de engang have havt at gøre med den. To Konger og tre Kongerigers Hær, der alle slaaes som een Mand, det er et Syn, som de Tydskere sjelden have seet. Vi skal fejre dem ud, vi skal kaste dem hen. Havde jeg blot en Søn, som